

Zoons vermoorde Hennie Suter gaan naar civiele rechter

AD

25/10/
08

DORDRECHT

De zoons Rick Reedijk en Barry Hartman van de in januari op gruwelijke wijze doodgestoken Hennie Suter (57) uit Dubbeldam stappen naar de burgerrechter.

Zij kunnen zich er niet bij neerleggen dat de Dordtse rechtbank de partner én moordenaar van hun moeder, Carl H., in augustus heeft ontslagen van rechtsvervolging.

Het doorsnijden van de keel van Hennie zou H. volgens de rechters niet aan te rekenen zijn, wegens een psychose. Na deze voor hen schokkende uitspraak hebben de broers een advocaat ingeschakeld, die H. bij de civiele rechter zal aanklagen wegens 'onrechtmatige daad'.

Deze gang van zaken is ongebruikelijk in Nederland, maar er is wel een wereldberoemd voorbeeld van: acteur en American football-speler O. J. Simpson werd in 1994 in een strafzaak vrijgesproken van de moord op zijn vrouw en haar minnaar, maar in een civiele procedure, aangespannen door zijn schoonfamilie, toch schuldig bevonden en gedwongen tot schadevergoeding.

Op een soortgelijke manier hopen de Dordtse broers alsnog op een vergoeding voor het geleden leed en de onkosten. Hun levens liggen in puin, vertellen de beide broers samen met Barry's ex-vrouw Chantal van Kats, die de moeder is van Hennies twee kleinkinderen. „Je blijft je elke dag afvragen: hoe kan dit?” ver-

telt Barry Hartman. „Eerst is onze moeder ons afgepakt, dan legt de rechtbank de moordenaar alleen een jaar verpleging op en justitie legt zich daarbij neer. Wij staan buitenspel en zijn totaal machteloos.”

Zij geloven bovendien niet dat H. in een psychose verkeerde. Rick: „Carl was geobsedeerd door geld. Mijn moeder was een rib uit zijn lijf, vond hij. Hij was weloverwogen bezig van haar af te komen. Die kortdurende psychose kwam erg goed uit.”

De nabestaanden zijn financieel en geestelijk aan lager wal geraakt door de stress, Rick is zelfs zijn huis kwijtgeraakt. De aanblik van hun ernstig toegetakelde moeder laat hen niet los. Barry en Chantal lijden er geestelijk ernstig onder dat hun jonge kinderen oma zo missen, maar dat ze hun niet kunnen uitleggen wat er gebeurd is. „Ik loop steeds met een vreselijk geheim voor ze rond,” zegt Chantal huilend.

Daarbij kunnen ze hun eigen verdriet niet verwerken, doordat in het gezamenlijke huis van Carl H. en hun moeder nog tal van persoonlijke bezittingen liggen, waaronder fotoalbums en sieraden, die zij van de familie van H. niet meekrijgen.

Hun financiële nood is zo hoog, dat ze niet de notariskosten à 700 euro kunnen opbrengen die nodig zijn om het testament van Hennie te laten openen. Ze hebben dus nog altijd geen idee wat daarin staat en wat hun moeder zelf nog bezat.